

prima instanță: V. Cupcea
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

dosarul nr. 2ra-2578/16

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Ministerul Apărării al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ministerului Apărării al
Republicii Moldova împotriva lui Ruslan Platon cu privire la recuperarea
cheltuielilor pentru instruire și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Ministerul Apărării al Republicii Moldova și menținută
hotărârea Judecătoriei Orhei din 17 august 2015

constată:

La 05 februarie 2015, Ministerul Apărării al Republicii Moldova a depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Ruslan Platon cu privire la recuperarea
cheltuielilor pentru instruire și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 2007, Ruslan Platon a fost admis în
cadrul Institutului Militar al Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, iar la
01 iulie 2011, ultimul a absolvit Institutul Militar obținând specialitatea
„Transmisiuni, Teleradiocomunicații” fapt confirmat prin diploma de licență
nr. 511439573476.

Indică reclamantul că, odată cu admiterea, Ruslan Platon a încheiat la
27 iulie 2007 cu comandantul Institutului Militar contractul de îndeplinire a
serviciului militar pentru perioada 27 iulie 2007–27 iulie 2016, totodată
obligându - se să îndeplinească serviciul militar pe parcursul perioadei indicate.

Menționează că prin ordinul Ministrului Apărării din 27 iunie 2014 la
inițiativa personală a militarului Ruslan Platon, a fost trecut în rezervă conform
pct. 140 lit. m) din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului
militar în forțele armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941 din
17 august 2006.

Precizează că prin ordinul șefului Centrului comunicații și informatică al
Marelui Stat Major nr. 130 din 04 iulie 2014, pârâtul a fost exclus din lista
nominală a unității și de la toate felurile de asigurare și îndreptat pentru a fi luat la
evidența militară în Centrul Militar Teritorial Orhei.

Sușține reclamantul că cheltuielile suportate pentru instruirea lui Ruslan Platon în cadrul Institutului Militar al Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” constituie: pentru anul 2007 (27 iulie 2007 – 31 decembrie 2007) – suma de 15110,00 lei; pentru anul 2008 – suma de 47627,00 lei; pentru anul 2009 – suma de 47328,00 lei; pentru anul 2010 - 39504,00 lei; pentru anul 2011 (01 ianuarie 2011 - 01 august 2011) - 24909, 00 lei, iar în total suma de 174478, 00 lei.

Relevă Ministerul Apărării al Republicii Moldova că deoarece pârâtul a îndeplinit serviciul militar în Armata Națională în perioada de 02 august 2011 - 04 iulie 2014, suma pe care urmează să o achite, este proporțională termenului serviciului militar, și anume cheltuieli în sumă de 174478,00 lei : 60 luni x 25 luni = 72 699,20 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005, art. 27 alin. (6) din Legea cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea patriei nr. 1245 din 18 iulie 2002, art. 4 alin. (1), pct. 13 din Legea taxei de stat nr. 1296 din 03 decembrie 1992, art.38, 85 alin. (1) lit. i), art. 166-167 CPC.

Solicită încasarea din contul lui Ruslan Platon în beneficiul Ministerului Apărării al Republicii Moldova recuperarea cheltuielilor pentru instruire în sumă de 72 699,20 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 14 mai 2015 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 17 august 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de Ministerului Apărării al Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

La 26 august 2016 Ministerului Apărării al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 25 iunie 2016 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerându-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare au interpretat subiectiv prevederile normative invocate doar de către Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, care consideră că în niciun fel nu guvernează raportul litigios.

Astfel instanțele de judecată au evitat să aprecieze și să aplice normele materiale care se referă direct la obiectul acțiunii, fiindu - i lezat dreptul la un proces echitabil.

Precizează că instanța de apel a confundat și a interpretat eronat legea, invocând că „*securitatea statului*” este considerată ca „*apărare națională*”.

Menționează că legislația națională delimitează în mod expres organele securității statului, acestea fiind stipulate la art.13 alin. (1) din Legea privind organele securității statului, nr. 619 din 31 octombrie 1995, din care face parte Serviciul de Informații și Securitate (la rândul său fiind exclusă Armata Națională) și organele apărării naționale (art.9 alin. (1) din Legea privind apărarea națională,

nr. 345 din 25 iulie 2003) din care face parte Armata Națională, respectiv - fiind exclus Serviciul de informații și Securitate.

Relevă că în plan național există o diferențiere principială dintre „serviciul militar” și „serviciul în funcția de ofițer de informații” precum și autoritățile „Forțele Armate” și „Serviciul de Informații și Securitate”.

Afirmă că în conformitate cu pct.3 al Strategiei de reformare a Serviciului de Informații și Securitate, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 230 din 10 octombrie 2013, se menționează că excluderea Serviciului din componența executivului, ... detașarea din componență a Trupelor de Grăniceri, .., precum și demilitarizarea Serviciului au fost etape de reformare, modernizare și adaptare a instituției la rigorile statului de drept.

Reinterează că Serviciul de Informații și Securitate nu este inclus în lista autorităților publice ale executivului, în cadrul cărora este îndeplinit serviciul militar.

Consideră că ulterioara angajare a intimatului în cadrul Serviciului de Informație și Securitate nu urmează a fi privită drept o scuză pentru rambursarea cheltuielilor pentru instruire și nicio modalitate de eschivare de la consecința legală survenită drept consecința renunțării în îndeplinirea serviciului militar după finisarea studiilor.

La 28 octombrie 2016 Ruslan Platon a depus referință la recursul declarat de către Ministerul Apărării al Republicii Moldova prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca nefondată și neîntemeiată cu menținerea hotărârilor recurate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 august 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 106) careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Apărării al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Apărării al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Apărării al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ministerul Apărării al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu